Nr. 9. Mielec, dnia 1 sierpnia 1930 r. Rok X.

Orędownik

Starostwa i Wydziału Rady powiatowej w Mielcu.

Wychodzi 1 i 15 każdego miesiąca.
Prenumerata roczna urzędowa 6 Zł.
„ „ prywatna 7 Zł.

Do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie.

L: XI-197/30 Mielec, dnia 15.VII 1930.

Zauważyłem, że mimo ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym starostwa z dnia 15/IX i 15/X 1927 bardzo mała ilość cyklistów szczególnie z Mielca jak i z poszczególnych gmin tut. powiatu nie zaopatrzyła się na rok bieżący 1930w przepisane legitymacje rowerowe, lub też posiada tabliczki rowerowe z fałszywemi numerami.—

Zauważyłem również, że dużo cyklistów wykracza przeciwko przepisom porządkowym jeżdżąc na rowerach w zbyt szybkim tempie przez miasto, jeżdżąc po chodnikach a w szczególności ul. Kolejową na przestrzeni między pomnikiem Kilińskiego, a budynkiem kolejowym, oraz ul Kościuszki od ochronki do budynku sądowego, jak też w porze wieczornej bez latarek

Polecam zatem zwierzchnościom gminnym aby każdego cyklistę wykraczającego przeciwko przepisom porządkowym jakoteż nie posiedających legitymacji rowerowej ważnej na rok 1930, lub też tych którzy posiadają fałszywe tabliczki rowerowe donosiła starostwu celem ukarania.—

W myśl reskr. p. wojewody w Krakowie z dnia 30/ XI 1927, karty rowerowe podlegają opłacie stemplowej w wysokości 6. zł. po które wszyscy właściciele winni się zgłosić w tut. starostwie biuro Nr. 42,—

Powyższe należy podać do publicznej wiadomości w sposób praktykowany w poszczególnej gminie.—

Wszystkim Post. P. P. w powiecie do wiadomości, a niestosującvch się w. w. reskr. polecam donosić tut. starostwu —

L: V-55/30 Mielec, dnia 18/7 1930 r.

Dyrekcja poczt i telegrafów w Krakowie, pismem z dnia 14 stycznia 1930 r. doniosła, że zdarza się często, iż naczelnicy gmin i ich zastępcy jużto lekceważąc sobie swoje obowiązki, jużto nawet rozmyślnie poświadczają na dokumentach pocztowych t j. na recepisach oddawczych jakoteż przekazach czekowych P.K.O. urzędownie tożsamość osób i podpisów adresatów już nie żyjących, lub nieobecnych powodując w ten sposób mylne względnie nie nienależyte wypłaty w urzędach pocztowych i narażając na szkody Skarb Państwa w wypadkach, w których pobranych kwot od nieuprawnionych odbiorców nawet na drodze sporu cywilnego odebrać już nie można.—

Wskutek reskr. Urzędu wojewódzkiego w Krakowie z dnia 11.7 1930 r. L. Sam. 15-O.S. w sprawie stwierdzenia tożsamości przez Urzędy gminne polecam wszystkim Zwierzchnościom gminnym aby przy potwierdzaniu indentyczności osób na dokumentach a w szczególności przy obliczaniu przesyłek pieniężnych postępowały z bezwzględną skrupulatnością i ostrożnością i by na przyszłość podobne wypadki jak wymienione w piśmie Dyrekcji Poczt i Telegrafów nie miały miejsca.—

W danym razie winni będą pociągani do odpowiedzialności dyscyplinarnej i materjalnej.—

L. XXXV-875/30 Mielec, dnia 18.7 1930.

W związku z powołaniem poborowych do służby wojskowej względnie rezerwistów do odbycia ćwiczeń wojskowych polecam stosować się do niżej podanych zarządzeń a mianowicie:

W wypadkach, gdy podana w karcie powołania stacja kolejowa nie pokrywa się z faktyczną stacją wyjazdu powołanego — upoważnione są urzędy gminne, miejsca zamieszkania powołanego, do sprostowania tej stacji w kartach powołania. Sprostowanie to ma uskuteczniać urząd gminy nowego miejsca zamieszkania powołanego przez skreślenie nazwy stacjiwyjazdu dawniejszego miejsca zamieszkania, i wpisania nazwy stacji nowego miejsca zamieszkania, względnie najbliższej stacji, z której powołany winien wyjechać. Skreślenie winno być uskutecznione w taki spsób, aże by skreśloną nazwę można było z łatwością odczytać. Wpisanie nowej stacji winno być dokonane pismem wyraźnem i czytelnem. Poprawa winna być podpisana przez naczelnika gminy i zaopatrzona w pieczęć urzędową. O dokonanej poprawce urząd gminny winien bezzwłocznie zawiadomić tę P. K. U. które wystawiło kartę powołania.—

ODPIS.

W ostatnich dniach zatrzymano falsyfikat biletu bankowego 100-złotowego z datą 28 lutego 1919 r.

T Y P III,

Falsyfikat ten wykonany jest na papierze zwyczajnym, grubszym sztywniejszym; kolory farb jaśniejsze, nie tak intensywne, jak na bilecie autentycznym.—

Znak wodny w medaljonie wytłaczany i natłuszczany, kontury profilu twarzy i układ włosów w szczegółach odmienne —

Wizerunek Kościuszki wykonany nieudolnie, twarz o występującej silnie lewej kości policzkowej, włosy po stronie lewej zmierzwione.—

Godło państwa, orzeł występuje strępiasto; upierzenie nieuplastycznione.—

Rysunki kompozycyj ornamentacyjnych oraz tła o wybiegających promieniach z pod wielkiej litery „Z" i liczby „100" nieudolnie cieniowane, przerywane —

Druk w tekście i klauzuli karnej cieniowany grubiej, miejscami przerywany, o konturach nieostrych

Cyfry numeru ścieśnione, nierówne, wykrój cyfr odmienny.—

Całość falsyfikatu utrzymana jest w kolorach brudnych, rysunki wykonane są grubszemi, nieregularnzmi linjami, wskutek czego cieniowanie drobnych kompozycyj rysunków nie występuje tak czysto i przejrzyście, jak na bilecie autentycznym —

Falsyfikat niezbyt trudny do rozpoznania.—

L. XXXIV/212 Mielec, dnia 17 7 1930.

Zwierzchnościom gminnym w powiecie udzielam do wiadomości w myśl reskryptu Min. Spraw Wewn. z dnia 27 czerwca b. r. N. O. B. 4056 z tem, że Bank Polski oznajmił, iż mogą pojawić się falsyfikaty podobne do opisanego, lecz na innym papierze, lub też z pewnemi zmianami w wykonaniu rysunków.—

L. XLIX 464/30 Mielec, dnia 21.7 1930

W myśl reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 25/VI 1930 L. Z. I 393/29 intymowanego mi reskr. Pana Wojewody z dnia 9 7 1930 r. L. Z. P. X 13.-10/30 polecam Zwierzchnościom gminnym aby następujące zarządzenia dotyczące kontroli i odkażania wody zanieczyszczonej ściśle były wykonywane a mianowicie:

Wodociągi i studnie publiczne obowiązkowo powinny być poddane stałej i jak najczęstszej kontroli bakterjologicznej.

1) O ile woda, zaopatrująca wodociąg lub studnię odpowiada w zupełności wymaganiom higjeny, okresowe badanie bakterjologiczne wody jest wystarczające dla kontroli, czy w budowie sieci wodociągowej względnie studni nie zaszły jakiekolwiek usterki.

2) Wodę podejrzaną, zanieczszczoną od zewnątrz przypadkowo lub z powodu wadliwej budowy, względnie popsucia się studni lub wodociągu, należy po dokonaniu naprawy odkazić, najlepiej zapomocą podchlorynu wapna (CaC120) w następujący sposób: z zanieczyszczonej studni kopanej wyczerpać wodę w całej ilości, cembrowinę mechanicznie oczyścić z porosiów i grzybków, z dna usunąć muł zanieczyszczony, a na jego miejsce nasypać przepłukany piasek lub żwir; następnie cembrowinę dokładnie zlać rozczynem podchlorynu wapnia w stężeniu 120 mgr. na 1 litr wody. Po wypełnieniu się studni wodą do stałego poziomu i obliczeniu jej pojemności przygotować w stosunku 90—120 grm. podchlorynu wapnia na 1m.3 wody zależnie od stopnia zanieczyszczenia rozczyn w kilku litrach wody i wlać do studni, następnie dokładnie zmieszać z wodą studzienną. Po 24 godzinach wodę wyczerpać. Jeśli po ponownem wypełnieniu się studni woda posiada zapach chloru, należy ją powtórnie wyczerpać aż do zniknięcia śladu chloru. Do odkażania metalowych rur pompowych lub wodociągowych używa się rozczynu podchlorynu wapnia o silniejszym stężeniu (300 mgr. na litr pojemności rury). Po kilku godzinach przepłukać rurociąg aż do uzyskania wody czystej bez domieszki chloru. Obecność chloru łatwo jest sprawdzić drogą chemiczną, dodając do szklanki wody kilka kropel rozczynu jodku potasu i krochmalu. W razie obecności wolnego chloru woda zabarwi się na niebiesko. Do użytku nadaje się tylko świeży i dobrze przechowany podchloryn wapnia. Na świetle i w środowisku cieplejszem środek ten ulega rozkładowi, wskutek czego opada procentowa zawartość czynnego chloru.

3) W kilka dni po odkażeniu należy zawsze pobrać próbkę wody i przesłać do kontrolnego badania bakterjologicznego. Jeśli w próbce wody odpowiednio pobranej, pochodzącej ze studni odpowiednio zbudowanej i dokładnie odkażonej, stwierdzi się w dalszym ciągu obecność bakteryj Coli, przyczyny zanieczyszczenia wody należy szukać w samych już złożach gruntowych, przepuszczających wodę zaskórną. Studnie takie mogą być w każdej chwili źródłem zakażenia i bezwarunkowo nie nadają się do użytku.

3) W myśl obowiązujących przepisów koszty bakterjologicznego badania ponosi właściciel wodociągu lub studni na dochód Skarbu Państwa. Wysokość taksy określa rozporządzenie Ministra Spraw Wewn. z dnia 12 listopada 1929 r. (Dz. U. Nr. 78 poz. 584). Badanie wody, pozostające w etjologicznym związku z wybuchem ostrej choroby zakaźnej, a także na użytek władz dozoru, a więc powiatowych i wojewódzkich władz admin. ogólnej, podobnie jak wszelkie badania przy ostrych schorzeniach zakaźnych, Państw. Zakład Higjeny i jego filje oraz Zakłady badania żywności wykonywują bezpłatnie w myśl okólnika Nr. Org. 3148|2668|22 z dnia 16 października 1922 r.

L XXXIX-53. 30. Mielec, dnia 29. 7. 1930.

Dowództwo Okręgu Korpusu Nr. V. pismem z dnia 17 maja br. L: 35482|Og. konie, zawiadamia, że zdarzają się często wypadki zagubienia listów zwykłych do Rej. Insp. Koni, zawierających podania o wystawienie duplikatów dowodów tożsamości koni, opłaty stemplowe od tychże w wysokości 4 zł. oraz dowody ogłoszenia unieważnienia w dzienniku zagubienia pierwotnego dowodu tożsamości i td. co naraża interesowanych na szkody i zwłokę w uzyskaniu duplikatów.

O tem zawiadamiam i polecam aby tego rodzaju przesyłki nadawane były przez Urzędy gminne listami poleconymi.

L. XLIX 477|30 Mielec, dnia 30.7 1930

Dyrekcja państwowej szkoły położnych w szpitalu św. Łazarza w Krakowie l. 17. zawiadamia:

1) Kurs trwa dwa lata i rozpoczyna się dnia 1 października 1931 r. kończy się we wrześniu 1933 r.

2) Nauka jest bezpłatna.

3) Taksa egzaminacyjna wynosi 50 zł.

4) Warunki przyjęcia:

a. wiek od lat 20—30;

b. świadectwa: urodzenia, chrztu, zdrowia, szkolne, szczepienia ospy, moralności, przynależności i ślubu: pozwolenie męża lub rodziców;

c. potwierdzenie lekarza powiatowego, że kandydatka dla danej miejscowości jest bezwzględnie potrzebna.

5) Kandydatki z Śląska mają przedłożyć zezwolenie Województwa w Katowicach.

6) Mieszkania i utrzymania w czasie kursu Szkoła nie daje.

7) Wpisy osobiście z dokumentami od dnia 1—15 czerwca każdego roku.

O tem należy zawiadomić ewentualnie zainteresowane kobiety.—

L. XXXIX-61.30 Mielec, dnia 30. 7. 1930.

Ministerstwo Spraw Wewn. reskr. z dnia 26 6 1930 r. Nr. Wojsk. 787|2 wyjaśniło że duplikat dowodu tożsamości konia podlega w myśl art. 157 (ustępu pierwszego) ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. opłatach stemplowych (Dz, U. R. P. Nr. 98, poz. 570) oraz zgodnie z wyjaśnieniem zawartem w piśmie Ministerstwa Skarbu z dn. 9.3 1928 r. L. D. V. 2093|6 opłacie w wysokości 4 zł. także w przypadku, gdy pierwopis dowodu tożsamości (lub duplikat, poprzednio wydany) został zatrzymany w aktach postępowania karno-sądowego mimo, iż postępowanie zostało umorzone z powodu stwierdzenia braku winy względnie braku dowodów winy oskarżonego.—

L. XXXIX-45. Mielec, dnia 30 7 1930.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych okólnikiem Nr. 67 z 7|5 1930 r. Nr. Wojsk. 554|2 zarządziło co następuje:

Przepis zawarty w okólniku Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 252 z 14|II 1929 r. Nr. Wojsk. 2891|3 ogłoszony w „Orędowniku" Starostwa Nr. 18 z 15|12 1929 (okólnik z 6. 12. 1929 L. V. 64) w przedmiocie nieliczenia koni przy sporządzaniu rocznych wykazów statystycznych w wypadku zgłoszenia do urzędu gminnego dowodu tożsamości przez poprzedniego właściciela konia wskazania nowonabywcy, należy rozciągnąć na wszystkie wypadki, kiedy stwierdzone zostanie, że koń, prowadzony w ewidencji danej gminy, faktycznie nie znajduje już na jej terenie z powodu sprzedania go przez dotychczasowego właściciela osobie nieznanej.

Ponadto celem zabezpieczenia posiadania przez Urzędy gminne jak najbardziej aktualnych danych o stanie koni na terenie danej gminy, Ministerstwo Spraw Wewn. reskr. z dnia 7.5. 1930 Nr. Wojsk. 559|2, okólnik Nr. 67 upoważniło Starostwo do wydawania na każdorazowy wniosek Urzędu gminnego polecenia skreślenia z gminnej księgi ewidencyjnej takich koni, co do których stwierdzone zostało, że faktycznie i na stałe ubyły z terenu gminy, sprzedane osobom nieznanym, a mimo przeprowadzone dochodzenie, nie udało się ustalić gdzie się znajdują te konie i ich dowody tożsamości.

Polecam Zwierzchnościom gminnym zastosować się do powyższego zarządzenia.

Okólnik powyższy należy przechować w księdze ewidencyjnej koni.

Starosta powiatowy: Balicki.

Rada powiatowa.

Do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie.

L: 3412 P-II. Mielec, dnia 17. 7. 1930.

Ze względu na stwierdzone podczas Inspekcji gmin fakty przez tut. Inspektora samorządu gminnego, iż niektóre gminy stosownie do uchwalonych i wprowadzonych u siebie statutów i preliminarzy robót szarwarkowych nie stosują się do tychże, a nawet w tym celu nie sporządziły wykazów prestocjonarjuszy, wreszcie, że prestacje te w naturze nie są należycie przez mieszkańców odrabiane z tych powodów, że Zwierzchności gminne niejednokrotnie niewezwały ich pisemnie.—Tymczasowy Wydział powiatowy zwraca z wyż podanych względów baczną uwagę na konieczność należytego wykonywania wszystkich ciążących na gminach obowiązków, a w tym wypadku utrzymywania w dobrym stanie dróg gminnych.

W razie stwierdzenia w którejkolwiek gminie poraz wtóry podobnych zaniedbań—zastosowane zostaną względem naczelników gmin za niedopilnowanie powyższego przewidziane kary.

L: 3420-P-II. Mielec, dnia 22|7 1930.

W obec częstych zażaleń, wnoszonych przez Rady Szkolne Miejscowe i Zarządy Szkolne, że Zwierzchności gminne zwlekając z wypłatą tymże sum w stawianych w budżetach gmin na utrzymanie szkół i ich administrację, stawiają powyższe organa nieraz w trudnej sytuacji materjalnej,—z uwagi również na to, że zachodzi konieczność terminowego pokrywania niektórych najważniejszych potrzeb związanych z administracją i utrzymaniem szkół, jak np. remont budynku szkolnego w czasie ferji, opał w jesieni i tp.—

Tymczasowy Wydział powiatowy poleca niezwłocznie wypłacić do rąk Przewodniczącego Rady Szkolnej Miejscowej na ten cel odpowiednią kwotę lub część sumy preliminarza szkolnego na rok 1930.

Za ścisłe przestrzeganie powyżgo obowiązku czyni się Zwierzchności gminne w szczególności Panów naczelników odpowiedzialnymi.

L: 3181-P-I. Mielec' dnia 25|7 1930.

Pan Jerzy Lgocki, oficer techniczny X. Okręgu Straży pożarnych pełni równocześnie funkcje referenta pożarniczego przy tut. Tymcz. Wydziale powiatowym na powierzone wykonywanie nadzoru policji ogniowej w całym powiecie.

Podając powyższe do wiadomości, Tym. Wydział

powiat. poleca Zwierzchnościom gminnym zwracać się we wszystkich sprawach pożarniczych do niego i udzielić mu z urzędu wszelkiej pomocy przy wykonywaniu jego czynności jakoteż wykonywać ściśle wszystkie przez niego wydane zarządzenia na miejscu.

L: 3484-P-i. Mielec, dnia 25. 7 1930.

Urząd Wojewódzki w Krakowie reskr. z 11/7 30. L. Sam. XIi. 44. 30 r. podaje do wiadomości reskr. Minist. Robót Publ. z 3 marca 1930 r. L. dz. XIV. 114 1930 w którym Ministerstwo to oznajmia; że według art. 235 ustawy wodnej koszty komisji rewizyjnej ponosi powiatowy, względnie gminny związek komunalny. Odnośny zatem związek obowiązany jest do poponoszenia kosztów administracyjnych komisji, a mianowicie do dostarczenia lokalu na posiedzenie komisji i odpowiedniej siły biurowej do załatwiania spraw komisji, tudzież do zwrotu faktycznych kosztów podróży członków komisji rewizyjnej, (członkowie ci pełnią swoje czynności zasadniczo bezpłatnie (235 u 2.

Wynagrodzenie ewentualnych szkód (art. 237) kosztów komisji rewizyjnej ma być ponoszone przez odnośny związek komun. (art. 235 u 1).

L: 3421-P-II. Mielec, dnia 26. 7. 1930.

Min. Poczt i Telegrafów otrzymuje zażalenie adresatów i nadawców przesyłek pocztowych, że niektóre urzędy gminne pobierają zbyt wygórowane opłaty za stwierdzenie tożsamości adresatów oraz ich podpisów na awizach względnie na dowodach odbioru na przesyłki pocztowe. Opłaty te sięgają sumy 10 zł. a bywają wypadki, iż są one określane procentowo od wartości przesyłki i np. w jednej z gmin wynoszą 1. proc. od sumy, figurującej na dowodzie odbioru.

Ponieważ ludność wsi otrzymuje bardzo często przesyłki pieniężne od swych krewnych—emigrantów, którzy swoje oszczędności przesyłają do kraju, przeto pobieranie tego rodzaju opłat wywołuje wśród tej ludności uzasadniony stan niezadowolenia i traktowanie tych opłat jako wyzyskiwanie sytuacji adresata, który bez stwierdzenia jego tożsamości względnie bez należytego wylegitymowania się, nie może odebrać przesyłki z poczty. Pozatem bywają jeszcze wypadki, że przy tego rodzaju czynnościach urzędy gminne zmuszają adresatów przesyłek do wykupywania różnego rodzaju losów loteryjnych, znaczków dobroczynnych i tp. Sprawa powyższa przedstawia się nietylko jako rażąca niewłaściwość i niesprawiedliwość w stosunkach wewnętrznych, ale także jako czynnik szkodliwy dla naszych stosunków z zagranicą, czego dowodem są protesty nadawców przesyłek z zagranicy przeciw tym opłatom oraz nadsyłane do Min. Poczt i Telegr. przez zagraniczne urzędy pocztowe żądania wyjaśnień, z jakiego tytułu przy odbiorze posyłek pobiera się tak wysokie opłaty.

W związku z powyższem Min. Spraw Wewn. w porozumieniu z Min Skarbu oraz Pan Wojewoda reskr. z dnia 10|7 L. Sam. IX. 156|30 wyjaśnia względnie zarządza, co następuje: Opłaty za stwierdzanie tożsomości adresatów oraz ich podpisów na awizach względnie na dowodach odbioru przesyłek pocztowych mogą gminy pobierać na podstawie post. art 27. ustawy z dnia 11. sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu fin. komun. (Dz. U Nr. 94. poz. 747), który to artykuł daje podstawę do poboru opłat za czynności organów komunalnych) opłaty administracyjne.— Uchwały w sprawie wysokości tych opłat nie podlegają wprawdzie zatwierdzeniu władz nadzorczych, jednakże władza nadzorcza może w każdym czasie żądać zmiany lub zniesienia uchwał, dotyczących pobierania tych opłat, gdyby się okazało, iż są one niewspółmiernie wysokie w stosunku do kosztów utrzymania tej gałęzi zarządu komunalnego, za której czynności opłaty są pobierane.

Przeto polecam Zwierzchnościom gminnym opłaty, o których mowa wyżej w szczególności, uregulować wysokość tychże w odpowiednim stosunku do kosztów czynności, za które opłaty są pobierane, przyczem w drodze analogji mogą być stosowane odpowiednie przepisy ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. Nr. 98. poz. 570).

Pozatem Ministerstwo Spraw Wewn. zauważa, że zgodnie z postanowieniem ust. L. art 18. rozp. Prezydenta Rzcz. Polskiej z dnia 16 marca 1928 r. (Dz. U Nr. 32 poz. 309)—dla ułatwienia legitymowania się powinne urzędy gminne wydawać osobom, w tych gminach zamieszkałym i zameldowanym, na ich żądanie, dowody osobiste, za które pobiera się jedynie opłatę w wysokości 60 groszy tytułem zwrotu kosztów druku. Poza tą opłatą ani dowody osobiste, ani też podania o ich wydanie, żadnym innym opłatom nie podlegają.

Posiadanie dowodu osobistego wystarcza w zupełności do stwierdzenia tożsamości osoby, bez uzyskiwania w tym celu każdorazowo specjalnego poświadczenia.

Na powyższe urzędy gminne powinny zwracać uwagę tym osobom, które się do nich zgłaszają z prośbą o stwierdzenie ich tożsamości.

Sposób zastosowania się przez Zwierzchności gminne do powyższych zarządzeń dopilnuje każdorazowo przy lustracji p. Inspektor Samorządu gminnego.

O czem wskutek reskryptu Pana Wojewody z dnia 10|7 1930 r. L. Sam. IX. 156|30 r. zawiadamiam.

Za Tymczasowy Wydział powiatowy:

Starosta powiatowy: Balicki.

Nakładem Starostwa i Wydziału pow. w Mielcu. Odpowiedzialny redaktor: Teofil Gumiński, sekr. Rady pow.
Z drukarni M. Fiałkowskiego w Mielcu.